

Theo op de speelplaats

JEUGDTHEATER ★★★★★

Wa Wilder Man

Op reis tot 30 april.

Kleutertheater toont niet alleen de grote wereld voor kleine mensen, maar soms ook de kleine wereld van grote mensen. Als geen ander theater verheldert het dan waar grote mensen klein in zijn. Neem hun reactie op de vluchtelingen.

Wa wilder man van Compagnie Barbarie begint met naarstig geritsel achteraan op scène. Je ziet slechts de vage contouren van drie bezige figuren, afgeschermd achter een reeks rollende voorhangen met duizenden kleurige pijpjes. Tot er plots een stemmetje weerklinkt, in volle paniek: 'Het zit hier helemaal vol!' Met één knip gaan de werklichten uit, floepen schijnwerpers en walkietalkies aan, begint er een alarm te bliepen. Ineens komt er een heel veiligheidsapparaat in stelling, voor een wereld in angst. Grote bolle ogen komen door het voorhang spieden. Eén verkenner wordt vooruit gestuurd, als een kartonnen doos met twee voorzichtige voeten. Een lichtgevend oog speurt zwijgend door het publiek. Wie zijn die indringers daar in de zaal?

Compagnie Barbarie waagt zich met *Wa wilder man* aan een *Publikumsbeschimpfung* (antitheater) voor een leeftijd vanaf vier jaar. 'Wij zijn van hier en jullie zijn van daar, dus ga weg!' Tot diep in de voorstelling toont zich geen enkel menselijk gezicht, en zijn het luidsprekers en kale koppen op beweeglijke poppen die de communicatie voeren. Die anonimiteit lijkt bijna een voorwaarde om hun onmenselijke boodschap vol te houden. 'Ga terug naar daar! Wij waren hier eerst!'

Liesje De Backer, Amber Goethals en Sarah Vangeel zien erop toe

dat hun creaturen met exotische maskers en kostuums herkenbaar blijven van op de speelplaats. Ze zetten een grote bek op terwijl ze het in hun broek doen, stoppen zich liever weg achter elkaar, roepen hun grote neef erbij. 'Wij' tegen 'zij' is en blijft een kinderspel. 'Zouden jullie dat leuk vinden, mochten wij bij jullie binnenvallen en jullie Fristi opdrinken?' *Wa wilder man* is niet alleen een heel kleurrijke en geanimeerde voorstelling, maar bovenal een scherpe analyse van onze omgang met het vreemde. De territoriumdrift, de neiging tot *law and order*, de schrik van beide kanten: hebben wij het van onze kleuters, of onze kleuters van ons? In elk geval wordt het na *Wa wilder man* moeilijk om nog een minister of burgemeester over het afblokken van vluchtelingen te horen praten, zonder hem voor te stellen als een groot klein kind in korte broek. Maakt dat het komischer of juist nog veel tragischer?

WOUTER HILLAERT

'Wij' tegen 'zij'
is en blijft een
kinderspel

Een kleurrijke en geanimeerde voorstelling. © Franky Verdickt